

MOTIONER

VÄCKTA HOS

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGE

ÅR 1917.

N:r 36.

Av herr **Welin**, *ang. framställning till kungl. maj:t om medgivande under nuvarande kristid av mera utsträckt dispens för vindars inredning med bostäder.*

Till Stockholms stadsfullmäktige.

Tillgodogörandet av de möjligheter till större och bekvämare bostadsutrymmen, vartill den moderna byggnadstekniken givit upphov, har framkallat krav på att en del bestämmelser i den ännu gällande men föråldrade byggnadsstadgan skjutas åt sidan eller givas en friare tolkning.

Härvid må erinras hurusom genom införandet av vattenklosettsystem och centraluppvärmning sådana utrymmen i vindar och jordvåningar, som förut använts till avträden, vedupplag o. d., blivit lediga, och att genom anordnandet av hissar ernåtts bekväm kommunikation även till vindarna. Dessa ävensom en del andra omständigheter hava givit uppslag till ansökningar hos kungl. maj:t rörande de överflödiga vindsutrymmenas ekonomiskt bättre tillgodogörande genom deras omdaning till bostäder.

Framställningar härom lära ock i regel hava vunnit kungl. maj:ts godkännande, och förslagsbestämmelser om ett allmännare utnyttjande av vindar till bostäder ingår även i den föreslagna byggnadsstadgan, dock att boningsrum ej skulle få förekomma över den 6:te våningen.

Att ombygga de i de äldre byggnadskvarteren vanligen förekommande låga takresningarna för anordnande av vindsrum torde näppeligen under nuvarande kristider låta sig göra i någon större utsträckning. Helt annorlunda ställer sig emellertid förhållandet

vid en hel del andra nyare byggnader, vid vilkas uppförande omfattande arbeten efter förut uppgjord plan blivit verkställda för utnyttjande av hela vinden eller del därav och vilka på grund härav representera ganska betydande bostadsreserver. Antalet av dessa hus har av sakkunnig man uppskattats till 50 å 60, men torde vara större. Omkring 25 ägare till sådana fastigheter hava i fjol och i år hänvänt sig till kungl. maj:t i syfte att få utnyttja överflödiga, i många fall för ändamålet nästan färdiginredda vindsutrymmen till bostäder.

Det må i detta sammanhang påpekas, att redan nu finnas i Stockholm åtskilliga hus av detta slag med bostäder i vindsvåningen (7:de våningen). Kungl. maj:t har nämligen under en nyligen förfluten tidsperiod beträffande ett 20-tal bostadshus av samma typ som den nu ifrågavarande lämnat sitt bifall till åstadkommande av en 7:de våning medelst vindsrumsinredning. De myndigheter, som hörts i saken, hava därvid i många fall förordat dispens och då vanligen på estetiska grunder. Någon prövning ur estetisk synpunkt torde dock här icke behöva ifrågakomma, då byggnaderna redan äro godkända och ej skola undergå någon förändring till det yttre vid ett eventuellt utnyttjande av vindarna.

Det är väl känt, att just vindsrum, även om de äro belägna i en 7:de våning, äro de mest hygieniska bostäderna inom en byggnad. Alla de ifrågavarande husen äro fullt moderna, belägna vid stadens öppna platser eller bredaste gator och fylla i hygieniskt avseende höga anspråk. En rik erfarenhet har vidare visat, att vindsrum av den ifrågasatta typen ur eldfaresynpunkt äro fullt betryggande, något som brandchefen i Stockholm särskilt vitsordat.

De nuvarande kritiska bostadsförhållandena hava som bekant medfört vissa utomordentliga åtgärder. Sålunda har ju riksdagen nyligen beviljat 4 millioner kronor till understödande av enskild byggnadsverksamhet, varjämte lag mot oskäligen hyresstegring godkänts av riksdagen. I motiveringen till denna lag betona bostadskommisionen och socialstyrelsen, att den allvarliga försämring av bostadsmarknaden, som å ena sidan framtingat en tvångsreglering av hyrorna, å andra sidan i hög grad understrukt vikten av att bostadsproduktionen med all kraft fullföljes.

Å ena sidan träder således staten emellan med subvention av flera millioner kronor för enskilda byggnadsföretags realiserande. Å andra sidan vidtages en i privaträtten så djupt ingripande åtgärd som tvångsreglering av hyrorna. Slutligen har staden måst tillgripa

åtgärden att själv bygga. Under sådana omständigheter synas de starkaste skäl föreligga för kungl. maj:t att med uppgivande av de synpunkter, som vid tidigare tillfällen gjort sig gällande, i vidsträckt grad bevilja dispens i nu förevarande fall.

Då det synes mig att ett av stadsfullmäktige gjort uttalande att den begärda dispenseringen vore ett samhälligt intresse kunde bliva av synnerlig betydelse vid dispensfrågans slutliga avgörande hos kungl. maj:t, vågar jag hemställa:

att stadsfullmäktige ville besluta om underdånig framställning till kungl. maj:t att under nuvarande kristid måtte, där så lämpligen kan ske, dispens lämnas i större utsträckning än hittills för vindars inredning med bostäder.

Om remiss till beredningsutskottet anhålles.

Stockholm den 18 juni 1917.

Gustaf Welin.